

Daniel Kitabı - Numara İki Yüz

Peygamberliğin Seyri: İkinci Toplanma ve Adventist Eskatolojisindeki Önemi

Jeff Pippenger

2024-05-05

Peygamber Yeşaya'nın ve ardından Sister White'in tanımladığı ikinci toplanma olarak sunulan peygamberlik dönemini ele alıyoruz.

O gün, Yişay'ın kökü halklar için bir sancak olarak duracak; uluslar ona yönelecek ve konutu görkemli olacak. O gün olacak ki, Rab elini ikinci kez uzatıp halkının artakalanlarını Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve deniz adalarından geri getirecek. Uluslar için bir sancak kaldıracak, İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek. Efrayim'in kıskançlığı da kalkacak, Yahuda'nın düşmanları kesilip atılacak; Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efrayim'e düşmanlık etmeyecek. Yeşaya 11:10-13.

Tanrı'nın son günlerdeki halkı ikinci kez toplandığında, Pentekost'tan önceki on günle temsil edilen bir birlik öğrenciler arasında ortaya çıkar; Yeşaya bunu şu sözlerle anlatır: "Efrayim'in kıskançlığı da ortadan kalkacak, Yahuda'nın düşmanları kesilip atılacak; Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efrayim'i rahatsız etmeyecek."

Tanrı'nın halkının üzerine sınamalar gelecek ve yabani otlar buğdaydan ayrılacak. Ama Efrayim artık Yahuda'yı kıskanmasın ve Yahuda da artık Efrayim'e düşmanlık etmesin. Kutsal kılınmış yüreklerden ve dudaklardan nazik, yumuşak, merhametli sözler akıp gelecek. Birlik içinde olmamız hayati önem taşır; hepimiz Mesih'in uysallığını ve alçakgönüllülüğünü ararsak, Mesih'in zihnine sahip oluruz ve ruhta birlik olacaktır. Review and Herald, 19 Mart 1895.

Birlik, Mesih'in yüz kırk dört bini ikinci kez toplarken gerçekleştirdiği işin bir unsurudur. Bu birlik, Pentekost'a kadar olan on gün ve Exeter kamp toplantısındaki altı gün ile temsil edilmişti ve 1856'dan 1863'e kadar sağlanabilirdi, eğer 22 Ekim 1844'teki büyük hayal kırıklığını yaşamış olanlar yollarını kaybetmemiş olsalardı.

Fakat hayal kırıklığının ardından gelen şüphe ve belirsizlik döneminde, Advent inananlarının birçoğu imanlarından vazgeçti. Anlaşmazlıklar ve bölünmeler ortaya çıktı. . . . Böylece çalışma engellendi ve dünya karanlıkta kaldı. Bütün Adventist topluluğu Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanında birleşmiş olsaydı, tarihimiz ne kadar da bambaşka olurdu!

Mesih'in gelişinin bu şekilde gecikmesi Tanrı'nın iradesi değildi. Tanrı, kendi halkı olan İsrail'in kırk yıl boyunca çölde dolaşmasını planlamamıştı. Onları doğrudan Kenan diyarına götürmeyi ve orada kutsal, sağlıklı, mutlu bir halk olarak yerleştirmeyi vaat etmişti. Ama kendilerine ilk kez duyurulanlar, 'imansızlık yüzünden' (İbraniler 3:19) içeri girmediler. Yürekleri sızlanma, isyan ve nefretle doluydu ve O, onlarla yaptığı antlaşmayı yerine getiremedi.

Kırk yıl boyunca imansızlık, sızlanma ve isyan, eski İsrail'in Kenan diyarına girmesini engelledi. Aynı günahlar, çağdaş İsrail'in göksel Kenan'a girişini geciktirmiştir. Her iki durumda da sorun Tanrı'nın vaatlerinde değildi. Bizi bu kadar yıl günah ve keder dolu bu dünyada tutan, Rab'be ait olduğunu söyleyen halk arasındaki imansızlık, dünyevilik, kendini adama eksikliği ve çekişmedir. Seçilmiş Mesajlar, 1. kitap, 68, 69.

İkinci meleğin inişi, bekleme zamanını başlatan ilk hayal kırıklığındaki bir dağılmaya işaret etti ve ardından Exeter kamp toplantısında, toplantının sonunda Gece Yarısı Çılgılığı mesajında Kutsal Ruh'un dökülüşünden önce mesaj konusunda birliğin sağlandığı altı günlük bir döneme yol açtı.

22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin inişi, Büyük Hayal Kırıklığı sırasında bir dağılma dönemine işaret etti ve Kutsalların Kutsalı ile ilişkili hakikatler Tanrı'nın halkına açıldıkça bir eğitim dönemini başlattı. 1849'a gelindiğinde Rab, halkını ikinci kez bir araya toplamak için elini uzatıyordu ve 1851'e gelindiğinde 1850 çizelgesi sunuluyordu. O çizelge temel mesajı temsil ediyordu ve dünyanın önünde bir sancak olarak yükseltilecek olan bizzat o mesajdı.

Mesih tarafından öğrencilerin ikinci kez toplanması, O'nun inişiyle birlikte derhal başladı; Exeter'dekilerin toplanması ise bekleme dönemi sırasında başladı. 1863'teki isyanın tarihinde, 1844'te mabedin ışığının açılmasıyla başlayan eğitim sürecinin en az beş yılı geçtikten sonra ikinci kez toplanma başladı. 1848'de, İslam o zaman ulusları öfkeliendiriyordu. İkinci toplanma, Pentikost'tan önceki on günün gelmesiyle ve ayrıca Exeter kamp toplantısının altı günüyle gerçekleştirilen aşamalı bir çalışma olarak tasvir edilir ve 1856'ya kadar tamamlanmış olmalıydı.

O'nun halkını ikinci kez toplama işi, üçüncü meleğin kapanış işidir ve Mesih'in eliyle yerine getirilir.

Sabat günü gelince, havrada öğretmeye başladı; onu işiten birçok kişi şaşkına dönerek, "Bu adam bunları nereden aldı? Ona verilen bu bilgelik nedir ki, ellerinden böyle kudretli işler bile çıkıyor?" dediler. Markos 6:2.

İlahi sembol indiğinde meydana gelen dağılma, nihayetinde ibadet edenleri iki sınıfa ayıran bir sınama sürecini başlatır ve böylece mabedi arındırır.

Küreği elindedir; harman yerini iyice temizleyecek ve buğdayını ambarına toplayacak; ama samanı sönmez ateşte yakacak. Matta 3:12.

O dönemde Tanrı'nın halkı, meleğin elinden mesajı almalı ve onu yemelidir.

Ve gökten inen başka kudretli bir melek gördüm; bir buluta bürünmüştü, başının üzerinde bir gökkuşağı vardı, yüzü güneş gibiydi ve ayakları ateş sütunları gibiydi. Elinde açık duran küçük bir kitapçık vardı; sağ ayağını denizin üzerine, sol ayağını da karanın üzerine koydu. Vahiy 10:1, 2.

19 Nisan 1844'te ikinci meleğin gelişiyile Tanrı'nın halkı dağıldı. Onlar, 11 Ağustos 1840'ta Vahiy 9:15'teki peygamberliğin yerine gelmesiyle başlangıçta toplanmışlardı; fakat Rab, tablodaki bazı rakamların hesabındaki bir hatanın üzerini örtmüştü.

“1843 çizelgesinin Rab’bin eli tarafından yönlendirilmiş olduğunu ve onun değiştirilmemesi gerektiğini gördüm; rakamların O’nun istediği gibi olduğunu; O’nun elinin bazı rakamlardaki bir yanlışı örtüp gizlediğini, öyle ki O’nun eli çekilinceye dek hiç kimsenin onu göremediğini gördüm.” Early Writings, 74.

O'nun elinin çekilmesi, Samuel Snow'un geciken görüm için doğru tarihi belirlemesine olanak tanıdı.

"Rab'lerinin neden gelmediğini anlayamayan o imanlı, hayal kırıklığına uğramış kimseler karanlıkta bırakılmadılar. Yine peygamberlik dönemlerini araştırmak için Kutsal Kitaplarına yönlendirildiler. Rab'bin eli rakamların üzerinden çekildi ve hata açıklandı. Peygamberlik dönemlerinin 1844'e kadar uzandığını ve peygamberlik dönemlerinin 1843'te kapandığını göstermek için ortaya koydukları aynı kanıtların, bunların 1844'te sona ereceğini kanıtladığını gördüler." Erken Yazılar, 237.

Birinci ve ikinci meleklerin tarihi, Mesih’in eliyle bağlantılı bir dizi yol işareti içerir. O, 11 Ağustos 1840’ta ve 19 Nisan 1844’te indiğinde, elinde bir mesaj vardı. 1842’nin Mayıs ayında 1843 tablosunun hazırlanmasını ve yayımlanmasını yönlendiren O’nun eliydi. Tablodaki rakamlardaki bir hatayı mühürleyen de O’nun eliydi. O ilk hayal kırıklığını izleyen dağılmanın ardından, Yeremya Mesih’in eli nedeniyle tek başına oturdu. Sonra elini çekti ve böylece Gece Yarısı Çılgılığı mesajının mührünü açtı. Halkını ikinci kez toplamak için elini uzatma eylemi, ilk hayal kırıklığından Exeter kamp toplantısına kadar sürdü; tıpkı öğrencilerin Kutsal Ruh’un dökülmesinden önce on gün boyunca Kudüs’te sonunda bir araya getirilmeleri gibi. 1844’ün 22 Ekim’inde üçüncü meleğin gelişinde Rab elini kaldırdı.

Ve deniz üzerine ve yer üzerine dikilmiş olarak gördüğüm melek elini göğe kaldırdı; göğü ve onda olanları, yeri ve onda olanları, denizi ve onda olanları yaratan, sonsuza dek yaşayanın üzerine ant içerek, artık vakit olmayacağını söyledi. Vahiy 10:5, 6.

11 Ağustos 1840'taki ilk toplanmadan 22 Ekim 1844'e kadar, birinci ve ikinci meleklerin tarihi Mesih’in eliyle işaretlenmiştir. 22 Ekim 1844'te üçüncü melek indi ve küçük Millerci sürü Büyük Hayal Kırıklığı tarafından dağıtıldı. O tarihte Mesih elini göğe kaldırdı ve artık zaman olmayacağına yemin etti.

1844’ten 1863’e uzanan tarihî dönemdeki ikinci toplanma, Mesih’in elini kaldırmasıyla başladı; elinde de yenmesi gereken bir mesaj tutuyordu. Sonra 1849’da, dağılmış halkını toplamak için elini ikinci kez uzattı. Bu insanlar Gece Yarısı Çılgılığı mesajıyla toplanmış, öngörülen olay gerçekleşmeyince dağılmışlardı. Exeter kamp toplantısında Mesih sürüsünü topladı ve onları mesaj etrafında birleştirdi; tıpkı Pentekost’tan önceki on günde yaptığı gibi. Filadelfyalı Milleritler Exeter kamp toplantısından ayrıldılar ve Pentekost’u tekrarladılar. 1856’da, Laodikya’ya dönüşmüş olan hareketin dışında Mesih vardı; çünkü Mesih, bir Laodikyalının yüreğinin dışında durur ve içeri girmek için kapıyı çalar.

İşte, kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Eğer biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; onunla birlikte yemek yiyeceğim, o da benimle. Vahiy 3:20.

1856'da, Mesih'in eli Laodikya Millerci hareketinin kapısını çalıyordu, ama sonuç vermedi. 1849'da, yedi yıl önce, kendi halkını ikinci kez toplamaya başlamıştı, ama şüphe ve belirsizlik Filadelfya hareketini durdurdu.

"Adventistler, 1844'teki büyük hayal kırıklığından sonra imanlarına sıkı sıkıya sarılıp ilahî takdirin açtığı yolda birlik içinde yürümüş, üçüncü meleğin mesajını kabul edip Kutsal Ruh'un gücüyle onu dünyaya ilan etmiş olsalardı, Tanrı'nın kurtuluşunu görürlerdi; Rab onların gayretleriyle kudretle iş görürdü; çalışma tamamlanırdı ve Mesih, halkını ödüllere kavuşturmak üzere şimdiye kadar gelmiş olurdu. Fakat hayal kırıklığını izleyen şüphe ve belirsizlik döneminde, advent imanlılarının birçoğu imanlarından vazgeçti... Böylece çalışma sekteye uğradı ve dünya karanlıkta kaldı. Tüm Adventist topluluk Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanında birleşmiş olsaydı, tarihimiz ne kadar da bambaşka olurdu!" Evangelism, 695.

11 Eylül 2001'de Mesih son günlerdeki halkını topladı; bunlar daha sonra 18 Temmuz 2020'de dağıldı. 11 Eylül 2001'de toplananlar Mesih'in elinden gizli kitabı alıp yediler. 18 Temmuz 2020'de O'nun yukarı kaldırdığı eliyle temsil edilen ve "zamanın artık olmayacağını" belirten buyruğu reddettiler.

Filadelfyalı Milleritler, 1843'teki yanlış öngörülerini konusunda hiçbir isyan göstermediler; çünkü Rab'bin vahyettiği bütün ışık doğrultusunda hareket etmişlerdi. Ama 18 Temmuz 2020'de, üçüncü meleğin hareketinin Laodikyalıları, O'nun eliyle ilişkili ışığa karşı isyan ettiler. 1844'ten sonra, birinci meleğin Filadelfya hareketi "şüphe ve belirsizlik döneminde" "imanlarından vazgeçti" ve Laodikyalı oldu.

1856, o geçiş noktasını temsil eder ve son günlerin Tanrı halkı için bir geçiş noktasını simgeler.

1849 ile 1856 arasındaki yedi yıllık dönem içinde bir zamanda, Filadelfya Millerit hareketi, halkını ikinci kez toplamak üzere uzanan Rab'bin eline karşı koydu ve vaat, O'nun o zaman geçmişte yaptığından daha fazlasını yapacağıydı.

"23 Eylül'de Rab bana, halkının kalanlarını kurtarmak için elini ikinci kez uzattığını ve bu toplanma zamanında çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma zamanında İsrail vurulup parçalandı; ama şimdi toplanma zamanında Tanrı halkını iyileştirecek ve yaralarını saracaktır. Dağılma zamanında gerçeği yaymak için yapılan çabalar çok az etki yapmış, pek az ya da hiçbir şey başarmıştı; fakat Tanrı halkını toplamak üzere elini uzattığında, toplanma zamanında gerçeği yayma çabaları amaçlanan etkisini gösterecektir. Herkes bu işte birlik içinde ve gayretli olmalıdır. Toplanma zamanında bizi yönlendirecek örnekler için dağılma zamanına başvurmanın utanç verici olduğunu gördüm; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. Gerçeğin bir gazetede yayımlanması, vaaz edilmesi kadar gereklidir." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Açıkça görülüyor ki Rab işini birlik içinde ilerletmeye çalıştı, ancak bu birlik belli ki bozulmuştu ve "hayal kırıklığının ardından gelen şüphe ve belirsizlik döneminde, Advent inananlarının birçoğu imanlarından vazgeçti." The Present Truth (daha sonra Review and Herald) 1849'da yayımlanmaya başladı ve 1851'e gelindiğinde 1850 tablosu mevcuttu, ancak 1856'ya gelindiğinde

Levililer yirmi altının “yedi zaman” mesajı yarım kalmıştı. 22 Ekim 1844’te mühürü açılan mesaj, iki bin üç yüz yılın ve iki bin beş yüz yirmi yılın zaman peygamberlikleri sona erdiğinde ortaya çıktı.

O dönemde diğer öğretilerin arasından parlayıp öne çıkan öğreti Şabat’tı ve on iki yıl boyunca bir sınama süreci sürdü; son sınamaya 1856’da gelindi. Bu sınama, toprak için Şabat dinlenmesi konusundaydı ve insanlar için Şabat dinlenmesiyle başlayan sınama sürecinin sonunu işaretledi. Sınama dönemi Alfa ve Omega’nın imzasını taşıyordu. 1856 aynı zamanda Miller tarafından keşfedilen ilk temel hakikat konusunda bilginin artışı temsil ediyordu; bu nedenle o düzeyde de Alfa ve Omega’nın imzasını taşıyordu. Tanrı’nın kutsal kıldığı halkın işareti olan Şabat gerçeği, imanlıdaki Mesih’in sırrı (yücelik umudu) yerine geldiğinde Yedinci Borazan’ın çalınması olarak temsil edildi. "Yedi zaman", Kefaret Günü’nde çalınması gereken Jübile Borazanı ile temsil edildi.

1856’dan 1863’e kadar olan yedi yıl, öğrenciler için Yeruşalim’deki on günü ve Filadelfya dönemindeki Milleritler için Exeter kamp toplantısının altı gününü temsil ediyordu; ne var ki, ne yazık ki, bu dönem, Rab onları geçiş döneminden geçirirken O’nu izlemeyi reddedenlerin bir örneği haline geldi. Yedi Gök Gürlemesi’nin tarihsel dönemi olan birinci ve ikinci meleklerin tarihi, Rab’bin 19 Nisan 1844’ten itibaren halkını ikinci kez toplamak için elini uzattığını gösterir ve bilgiler Mesih’i En Kutsal Yer’e kadar izlediklerinde itaatkâr bir karşılığı örnekler.

İlk Kadeş’in tarihi, yani 1844’ten 1863’e kadar üçüncü meleğin dönemi, Rabbin halkını ikinci kez toplamak için elini yeniden uzattığını gösterir, fakat o dönemde isyan tezahür eder. Şimdi ise, Temmuz 2023’ten beri üçüncü kez, Rab halkını ikinci kez toplamak için yine elini uzatıyor; ve onlar, ikinci Kadeş’i itaatkâr Filadelfyalılar olarak gerçekleştirecekler, çünkü gerçeğin imzası üç zamanı şöyle tanımlar: başlangıç ve son, itaatkâr Filadelfyalıları temsil eder; ortadaki örnek ise itaatsiz Laodikyalılardır.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Kiliseler Laodikya mesajına kulak verecek mi? Tövbe mi edecekler, yoksa hakikatin en ciddi mesajı olan üçüncü meleğin mesajı dünyaya duyurulmakta olmasına rağmen günaha devam mı edecekler? Bu, düşmüş bir dünyaya yönelik son merhamet mesajı, son uyarıdır. Tanrı’nın kilisesi ılıklaşırsa, Tanrı’nın gözünde, düştükleri ve cinlerin barınağı, her türlü pis ruhun sığınağı ve her murdar ve iğrenç kuşun kafesi hâline geldikleri tasvir edilen kiliselerden hiç de daha makbul sayılmaz. Hakikati işitme ve kabul etme fırsatlarını bulmuş, kendilerine Tanrı’nın buyruklarını tutan halkı diyerek Yedinci Gün Adventist Kilisesi’ne katılmış, ama yine de sözde kiliselerden daha fazla canlılık ve Tanrı’ya adanmışlık taşımayanlar, tıpkı Tanrı’nın yasasına karşı çıkan kiliseler gibi, Tanrı’nın belalarından paylarını alacaklardır. Yalnızca hakikat aracılığıyla kutsallaştırılanlar, Mesih’in kendisini seven ve buyruklarını tutanlar için hazırlamaya gittiği göksel konutlarda kraliyet ailesini oluşturacaklardır.

'Kim, "O'nu tanıyorum" der ve O'nun buyruklarını tutmazsa, o yalancıdır ve onda gerçek yoktur' [1. Yuhanna 2:4]. Bu, Tanrı'yı bildiğini ve O'nun buyruklarını tuttuğunu iddia eden, ama bunu iyi işlerle göstermeyen herkes için geçerlidir. Yaptıklarına göre karşılık alacaklardır. 'O'nda kalan günah işlemez; günah işleyen, O'nu ne görmüştür ne de tanımıştır' [1. Yuhanna

3:6]. Bu, Yedinci Gün Adventist kiliselerinin üyeleri de dâhil olmak üzere bütün kilise üyelerine hitap etmektedir. 'Yavrularım, kimse sizi aldatmasın: doğruluğu yapan doğrudur, tıpkı O'nun doğru olduğu gibi. Günah işleyen İblis'tendir; çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. İşte bunun için Tanrı'nın Oğlu görüldü: İblis'in işlerini yok etmek için. Tanrı'dan doğan hiç kimse günah işlemez; çünkü O'nun tohumu onda kalır; günah işleyemez, çünkü Tanrı'dan doğmuştur. Bundan Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları belli olur: doğruluğu yapmayan Tanrı'dan değildir; kardeşini sevmeyen de öyle' [1. Yuhanna 3:7-10].

"Sebt gününü tutan Adventistler olduklarını iddia eden ve yine de günaha devam eden herkes, Tanrı'nın gözünde yalancıdır. Günahkâr gidişatları Tanrı'nın işini baltalıyor. Başkalarını da günaha sürüklüyorlar. Tanrı'dan kiliselerimizin her üyesine şu söz geliyor: 'Ayaklarınız için düz yollar yapın ki, topal olan yoldan sapmasın; ama şifa bulsun. Herkesle barışı ve kutsallığı izleyin; onsuz hiç kimse Rab'bi görmeyecektir. Dikkatle göz kulak olun ki, hiç kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın; kök salıp filizlenen bir acılık kökü sizi rahatsız etmesin ve bununla birçokları kirlenmesin; Esav gibi, bir lokma yemek uğruna ilk doğanlık hakkını satan, zinakâr ya da kutsal olmayan hiç kimse bulunmasın. Çünkü bilirsiniz ki, sonradan bereketi miras almak istediğinde reddedildi; gözyaşlarıyla özenle aradığı hâlde tövbe fırsatı bulamadı' [İbraniler 12:13-17]."

"Bu, gerçeğe inandığını iddia eden birçok kişi için geçerlidir. Şehvani alışkanlıklarından vazgeçmek yerine, Şeytan'ın aldatıcı safsatası altında yanlış bir eğitim çizgisinde ilerlemeye kalkışır. Günah, günah olarak algılanmaz. Vicdanlarının kendisi kirlenmiş, yürekleri bozulmuştur; hatta düşünceleri bile sürekli olarak yozlaşmıştır. Şeytan, bütün varlığı kirleten murdar uygulamalara ruhları ayartmak için onları yem olarak kullanır. 'Musa'nın yasasını [ki bu Tanrı'nın yasasıydı] hor gören, iki ya da üç tanığın tanıklığıyla merhamet görmeden öldürülürdü: Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altına alan, kendisiyle kutsandığı antlaşmanın kanını kutsal olmayan bir şey sayan ve Lütuf Ruhu'na hakaret eden kimse, sizce ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülür? Çünkü, Öç almak benimdir; ben karşılığını vereceğim, diyenin kim olduğunu biliyoruz, diyor Rab. Ve yine: Rab halkını yargılayacaktır. Yaşayan Tanrı'nın ellerine düşmek korkunç bir şeydir' [İbraniler 10:28-31]." El Yazmaları Yayınları, cilt 19, 176, 177.